

חולין יט

עניין: עורף כשר למליקה צואר כשר לשחיטה

רבי צדוק הכהן

ליקוטי מאמרים אות טז

[פ] וזהו יערוף כמטר לקחי, שמתיש קשיות שבעורף. כי המים מרככים כל דבר קשה, והוא תורה תבלין דיצר הרע שנקרא לב האבן, ואם אבן הוא נימוח (סוכה נב, ב). ולב אבן דאומות העולם שרשו כך ואי אפשר לו לימוח כלל, מה שאין כן לב אבן דישראל, אף על פי שקשה ביותר וכמו שאמרו בהחליל (שם נב, א) דהניח כל האומות ואין מתגרה אלא בישראל, ועל כן הם עזים שבאומות. מכל מקום אינו מצד הפנים המורה הפנימיות ואמיתות הרצון שבמעמקי הלב, רק מצד האחוריים דשם אין נגלה אלא החיצונית לבד, ואי אפשר להכיר הפנימיות אלא בפנים ולא בעורף כלל, והקשיות שלהם הוא רק מצד הנגלה לזולת בלבד, אבל הם עצמם פנימיות קשיותם גם כן דבוק בה' יתברך. ועל זה הוא קשר של תפילין שהוא בעורף, דהוא אות על קשיות ערפם דגם כן דבוק בה' יתברך. ועל כן נשים פטורות מתפילין, דנשים דעתן קלות ואין בהם קשיות עורף. ומקום קשר של תפילין הוא נגד מוח הדעת, דבו הוא עיקשות דאומות העולם יודעים רבונם ומתכוונים למרוד, ועל כן אסתרסו במוח הדעת דנאמר בו תמחה. מה שאין כן ישראל עקשותם הוא למסור נפשם לה' יתברך, ועל זה הם כאבן וכאש, שמים רבים לא יוכלו לכבות האהבה וגו'.

[פא] ומשם הוא שורש דתורה על ידי משה רבינו ע"ה כידוע. והאומר יש תורה באומות העולם אל תאמן (איכה רבה ב, יג) דלא עשה כן לכל גוי, ועכו"ם שלמד תורה חייב מיתה (סנהדרין נט, א), כי הם אין להם שייכות לדעת דקדושה כלל, ואם רוצה ליכנס לדעת מבלי שיתגייר, רק שיגיע לשורש הדעת דראשית גוים שם - נאמר תמחה וחייב מיתה. ועל כן התורה יערוף כמטר, שמסיר הקשיות דלב האבן דיצר הרע ומכניס הקשיות דדברי תורה הלא כה דברי כאש, דעל כן נמשלה לאש ומים (תענית ז, א), שהיא כמים לכבות אש דיצר הרע, שהוא גם כן אש כמו שאמרו (קידושין פא, א) חזי דאת נורא

פני מנחם פרשת האזינו תשנ"ה

כ"ק אאז"ל מציא דאיתא צספרי יערוף כמטר לקחי אין עריפה אלא הריגה, ומצא שעיין לקחי זו התורה אפשר להרוג את היצר הרע, ועתה הוא הזמן לזה, איתא במשנה (חולין יט:): **כשר בשחיטה פסול במליקה כשר במליקה פסול בשחיטה, שכל העורף כשר למליקה וכל הצואר כשר לשחיטה, צואר הרמז על בית המקדש כדאיתא בגמ' (מגילה טז:):** ויפול על צוארי בנימין וגוי ובנימין זכה על צואריו, זכה על שני מקדשים וכו', ובזמן הזה שאין בית המקדש יש תורה תפלה ועבודת ה', ועורף הרמז לקשה עורף, ומצקשים ציוס הכיפורים אל תפן אל קשי העם הזה ואל רשעו ואל חטאתו, יוס הכיפורים מסלק הקשיות עורף (ווי"ש אין עריפה אלא הריגה, להרוג כח היצר הרע ולהכניע את הקשיות עורף). כל העורף כשר למליקה, ואמרו בגמ' מאי עורף ממול עורף, היינו שצריך להיות נגד העורף ממול העורף, שיש לזכור תמיד קשי ערפו כדכתיב וחטאתי נגדי תמיד, ועיי זה מגיע לבושה שהיא העריפה, אין עריפה אלא הריגה, כמ"ש **כ"ק אאז"ל** שהבושה היא כמו מיתה, דאזיל סומקא ואתי חורא, ציוס הכיפורים מצקשים וכוף את יצרנו להשתעבד לך והכניע את ערפנו לשוץ אליך בזאת, להכניע את העורף, עורף הוא ענין קושי, קשה עורף, שיש להכניע את הקשיות עורף צעירות, ואחר יוס הכיפורים שמכניע את הקשיות עורף יש לנצל כח העקשנות לטובה, שלא להיכניע ליצר אלא לעמוד צעוז לצל יצו להישמע ליצרו, וזהו ממול עורף להפוך העורף לטוב, וזאת יש לבעל תשובה לזכור.

